

რედაქცია

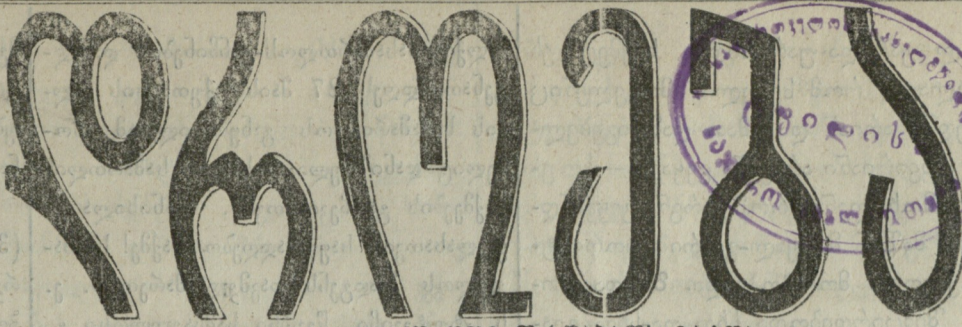
გოლოვინის პროსპექტზე თავ. შერან. ბა-
ტონის სასტუმროს კვლავი ქვემოდ.

სკელის-მოწერა

მიიღება თბილისში «დროების» რედაქციაში,
ქუთაისში: ქილაძეების წიგნის მაღაზიაში. გა-
რეუქი მცხოვრებთა ადრესი: ВЪ ТИФЛИСѢ,
ВЪ РЕДАКЦІЮ «ДРОБНА»

«დროების» ფასი

მთელი წლისა... 9 მ. სამის თვისა... 3 მ.
ქვესის თვისა... 5 მ. ერთის თვისა... 1 მ.

გამოდის ყოველ დღე ორშაბათს გარდა.

შპსი განცხადებისა

დიდის ასოებით—ასოზე ერთი კაპიტალი. ასო-
მთავრულით ასოზე ნახევარი კაპიტალი ჩვეულებ-
რივის ასოთი სტრიქონზე კაპიტალი...
თუ საქართველო მოიხრეტყ...
წილებს და შეამოკლებს დასაბეჭდად გამოგზავ-
ნილ წერილებს. დაუბეჭდვად წერილებს რე-
დაქცია ვერ დაუბუნებს ავტორს.
განცხადება მიიღება ქართულს, რუსულს და
სხვა ენებზედ.

ცალკე ნომერი «დროებისა» ღირს ერთი შაურკი

«დროება» ჰირველის ივნისი-
დამ წლის დამლევაძღე ღირს ექვსი
(6) მანათი.

ტალუგრაფი

(ჩვენი კორესპონდენტისაგან)

ბათუმი, 31 მაისს. მართლ მსა-
ჯულებამ ადადგინა ჭეშმარიტება:
კოწია ერისთავი და ძმანი შაში-
კაშვილები გაამართლეს. საზო-
გადოება აღტაცებაშია საშჯავროს
განჩინებისაგან და ვეჭილი გორ-
დიევსკის სიტყვით. ეხლა უკვლამ
შეიტყო რა მდაბალის სულის
გმირებმა შეთხზეს ეს დრამა.
გამართლებულნი სინარულისა-
გან ქვითინებენ. ვეჭილი გორ-
დიევსკი ხელით გამოიჭანეს გა-
რეთ.

(აგენტისაგან)

პეტერბურგის ობერ პოლიციისტერმა
გრესერმა და მოსკოვისამ კოზ-
ლოვსკიმ გენერალ-ლეიტენანტო-
ბა მიიღეს.

გუშინ გადაინადეს ისაგევის სო-
ბოროს ოც-და-ხუთი წლის იუბი-
ლეი, სწირა მიტროპოლიტმა ისი-
დორემ. წირვაზედ დაესწრენ: მი-
ნისტრის ამხანაგი დურნოვს,
ობერ-პოლიციისტერი, ქალაქის
თავი და მრავალი ხალხი.

«დროების» ფელტონი 2 ივნისი.

ნაწყობი, დაუკავდელი მოთხრო-
ბილა.

ზალმა მზვარიდამ უეცრივ მოისმა
ერთი გაცხარებული ჩხუბის ხმა. რო-
გორც ყოველთვის გლეხების ჩხუბს
თან მოსდევს, ეხლაც დედა, მამა,
კოლი და ძაღუის რაღაებიც სულ
ერთმანერთში აირია. ძარგა რო ყური
მიგვედოთ, შემდეგ ნაწყობ-ნაწყობ
პასუხებს გაიგონებდით: — ჰე! ებ
იყო შენი ნაქები ათ თუმანი კამეჩი?
ხა, ხა!.. ზამხარაინ მავას შაქარამ
მუხლის კვირითავე ამტვრევინა!..

— შენ ზოგილას ლალიაც ვგრე
გააფუქე შენი...—წადი, წადი, ჩქარა
ოშოშა მათუშინე ი ძაღუა შენსა—ი
იმას კი. და შამაღე მუხლებზედ მა
შენ იმედასი.

ბი ამ აყალ-მაყალმა და ლანძღვამ

ჩვენ მოგვივიდა შემდეგი საყურად-
ღებო წერილი ქუთაისიდან.

რამდენი მაგალითია, რომ ერთ-
რომელიმე გაიძვერა პირს სხვა-და-სხვა
მანქანების ძალით დაუმორჩილებია,
რომელიმე მთელი წოდების, ან სა-
ზოგადოების ნდობა და სწორედ იმ
დროს, როდესაც ყველას ყურზედა
სძინავს, ერთს ხრიკს გამოსდებს და
პირში ლუკმას გამოაცლის. ამისთა-
ნა გმირების საწყევარი სახელები აქ-
რელებულია ამ უკანასკნელი დროის
მატიანე. თუხანცევი, რივოვი, მელ-
ნიკი და სხვანი მრავალნი სათვალ-
დათვალო მაგალითს წარმოგვიდგენენ
ამის დასამტკიცებლს. სამწუხაროდ
ჩვენ შიაც მოჩანან იმისთანა გაიძვერა
კაცები, რომელთაც დიდი სურვილი
აქვთ მელნიკების სახელი მოიხვე-
ჭონ. მაგალითებრ ქუთაისში ბოძან-
დება ეხლა ერთი საეჭვო კაცი და
«სახელი მისი, იაკ. შ—ძე, რომელ-
საც, რაღაც ბრმა შემთხვევის წყა-
ლობით ერთი წოდების სული და
ხორცი ხელში ჩაჰვარდნია და თვა-
ლებს უბამს. ამ წოდებასა ჰსურს
ერთი სასწავლებლის გასახსნელად თან-
ხა შეადგინოს და თავისი ცარიელი
ქისიდან ამ თავის ვეჭილს წელიწადში
თორმეტ ათას მანეთს უგზავნის; ამ
ვაჭბატონსაც ამოდენა ფული თავის
საკუთარს სახელობაზედ შეაქვს სა-
ურთიერთო ნდობის საზოგადოებაში.
მიგვიტყვიეა ყურადღება, ვისიც ჯერ
არს, თვალები აახილოს, თორემ
ერთს დღეს ნაბადს გამოაცლის ბ-ნი
შ—ძე და მთელ წოდებას და მისგან
განძრახულ სასწავლებელსაც რიყე-
ზედ გაუშვებს.

მა ჩვენ კი გვიყვილია და თუ

გამოიყვანეს ღრმა ფიქრებიდან ჩვენი
უცნობი ყმაწვილი და უნებურად
მიიქციეს იმის ყურადღება. შგდებდა
ყურს და უნებურათ ეღიმებოდა იმათ
მკვახე და პოეტური სურათებით გა-
მოხატულ გინებაზედ, როგორც მიხე-
დებოდა მკითხველი. ეს ალიაქოთი
გუთანზედ მოხდა და ისიც გელიას
გუთანზედ. ბუთნის დედა გელია
ისეთი ღირს შესანიშნავი გლეხია,
რომ იმისი ეხლავე მოკლეთ გაცნო-
ბა ურიგო არ იქნება. წინათ გელია
ძალიან შეძლებული გლეხი იყო,
მაგრამ გალოთებული კაცივით ერთი
მოუკლავი ჭინი ჰქონდა და იმ ჭინმა
დამხო იმის ოჯახი, საცა სახელ-გან-
თქმულ კამეჩს, ან ხარს გაიგონებ
და, მინამ არ იყიდდა გულით მწუ-
ხარე გახდებოდა. თითქმის თავის ბი-
ჭობა ძაკავისა და გუმბრის გზაზედ
მალამა მოქირავენობაში. გელიაზედ
უბედნიერესი კაცი აღარ იყო ქვეყა-

შ—ქემ «რა ქნას და ხვალ დილამ კი
სცნას».

ქუთაისი 30 მაისს.

ახალი ამბები.

სეტყვისაგან მოსვენება აღარა
აქვთ ჩვენს ქვეყნის იმისთანა მხა-
რეებსაც კი, რომლებშიაც ეს მანე-
ზელი ბუების მოვლენა უწინ ძალიან
იშვიათი იყო. ჩვენ მოგვივიდა ამბავი,
რომ თითქმის ნახევარ რაჭა დაუსე-
ტყვეს. რაჭა იმისთანა კუთხეა, სა-
დაც ათ წელიწადში ერთხელ თუ
მოვიდოდა სეტყვა და ისიც მცირე
ალაგას. წრეულს კი მთელი ნახევარ
რაჭა დასეტყვილა. რაღა ეს უნდოდა
შარშანდელის სიმშობისაგან მწარედ
შეწუხებულს რაჭას!

ძანეთიდანა გეწერენ, რომ სოფ.
რუის-პირში ერთს მონადირეს თოფი
უტოდილებია, გაჰვარდნია და იქ
მდგომი თავისი ნათლული მოუკლავს,
ცამეტის წლის ქალი.

მლადიკავაზიდან გვატყობინე-
ბენ, რომ ცალკე კამისია შეუდგე-
ნით იმის გასაშინჯავად, თუ რომე-
ლი ალაგი სჯობია შეაერთონ ახა-
ლი რკინის გზით: მლადიკავაზიდან
პირველი სტანციაა. ძამისიაში ყოფი-
ლან მოწვეულნი, როგორც ქალაქის
წარმომადგენელი, ისე ადმინისტრა-
ციის წევრნი. იწინერს ძარნოვიჩს
პროექტი შეუტანია, რომ ბერლანი
სჯობია მლადიკავაზსო. ჯერ საქმე
გაღუწყვეტელია, მაგრამ მლადიკავ-
აზის მოქალაქენი მეტად შეუწუხე-
ბია ამ პროექტს. რასაკვირველია,
რომ თუ მართლა ეს გზა მლადიკავ-

ნაზედ, როდესაც ბუმბრის გზაზედ
კახელების და თიანელების ალალში
ჩადგებოდა და ხედავდა, რომ იმაზედ
უკეთესი ხარი, კამეჩი და ჯარასავით
გამართული ურემი არავისა ჰქონდა.
მართლაც შეხედეთ იმისი ურემის
მორთულობას და! ღვივით მოსული
კამეჩები, ერბოთი დაბანილნი, შევად
ბრწყინავენ მზის შუქზედ. სისუქნით
დაგრებულ შვინდასა და თაფლას
გულა დაქიმული მიაქვთ ჯაჭვის სა-
ყვარი; ამაყათ მიიქნევენ ახალს აბუ-
კებს და მიაწკრილებენ ზარებს. თი-
თან გელიასაც ობოლი, ყვითელი
კვლავტარივით გამოსულს იფნის სახ-
რე ხელში და გძელი, მრავალი თი-
თბრის გრგოლებით დაძიმებული გო-
რული შოლტი ორჯერ შემოუხვე-
ვია მხარ-ილია და უძნის ჯოხის
ტარი ოღნაფა სცემს ფართო მკერდ-
ზედ. მეტი რაღა უნდოდა ჩვენს გე-
ლიას? მეტს აღარც არასა ითხოვდა

კახს ააცილეს, ბევრი ზიანი მოვლის
ამ ქალაქს.

ღიდხანს იყო ლაპარაკი, —რო-
მელი გზით უნდა შევერთებინათ მლა-
დიკავაზი ძაკავისს აქეთა მხარესთან.
ბევრი უარეს ჩვენს მთებს, მაგრამ
რომ ვერა გაუბედეს რა გადასწყვი-
ტეს ახალი რკინის გზა მლადიკავა-
ზიდან ღარუბანდზედ და პეტროვსზედ
გაიყვანონ. მხლა ჭინანს-მინისტრს
გამოუგზავნია კიდევ იწინერი მი-
ხაილოვსკი სხვა მისი ხელ-ქვეითი
იწინერებით ამ გზის გასაყვანად.

«დროების» კორესპონდენცია.

ზორი. ჩვენი მახრა, ნაცვლად
იმისა, რომ წინ წაეწია, დამშვიდებუ-
ლიყო და დამშვენებულიყო, —სულ
უარ-და-უარ მიდის ზოგიერთა მხრით.
მართალია დღემდინაც ისმოდა მრავალი
სამდურავი მახრის სხვა-და-სხვა
უწესობაზედ, მაგრამ ცეცხლით გა-
დაწვა კი დღემდინ იშვიათი იყო;
ეხლაკი ყველა მხრიდან ამ გვარი
ჩირალდები მოჩანს. ცეცხლით გა-
დაწვა ისე ხშირია, რომ უნებურად,
ლექიანობის დროს მოგვაგონებს.
რამდენ გვარ ზარალს გვაძლევს ეს
ბოროტ-მოქმედება, ამას ყველა მი-
ხედება. ახლა ავიღოთ ქურდობა,
ჩხუბები, რომლების შედეგიც ხან სი-
კვდილია, ხან დამახინჯება და ხან
სხვა ათას ნაირი ზარალი. ამ გვარ
მაგალითებსაც ამ ბოლოს დროში
ხშირად ეხდებით. მაგალითად მოვიყ-
ვან ს. ხვითის საზოგადოებას, მდებია-
რეს ზორის მახრაში, დიდ ლიხვის
ხეობაში, სხინვალის ზვეით, რომ-

ქვეყნიერი ცხოვრებიდან. იჯდა ყელ
მოღერებული თვლის კოფაზედ, ქუ-
ლი გვერდზედ შეეკცია, წითელი დო-
შლყის ორი ღილი ჩამეხსნა და
უღარდლოდ აგუგუნებდა: «ღიელ და
ღიელდა აღწევან წავალ!»... ბოლოს
გამოჩენილი ხარი და კამეჩი, რომ-
ლებიც ისე გულით უყვარდა, ერთ-
ბაშად ჭირმა მოუყუყუა. გელია შა-
ვებში ჩაჯდა, გულის საყვარელივით
დიდხანს იგლოვდა და კინაღამ ბო-
როტმა თან გადიტანა. შემდეგ გე-
ლიამ ღმერთი ახსენა და გუთნის დე-
ლობა დაიწყო, ბული სწყდებოდა
ხოლმე. მაგრამ მინც უყვარდა გე-
ლიას თავის ლომა, ყორანასი და
შვინდა ხარების მოგონება. როგორც
დააყენებდენ ჩრდილში გუთანს, უთუ-
ოდ ერთ-ერთი მეხრე ეტყოდა: თქვი,
გელიავ, თუ ღმერთი გწამს. აღსევანს
რო ოთხმოცი ქვა-მარილი დაუდღე
და ერთ ლაფში რო მოკრგებამდე

ლიდგანაც ამ ბოლო ორ წელიწადში მოპარულა ას თუმნის ღირებულზედ მეტი სხვა-და-სხვა გვარი საქონელი. შანი არ იბოვება (ამ პატარა სოფელში ცხრა უბანია) ამ სოფლის საზოგადოებაში, რომ ორსა და სამს არ დაეკარგოს თავისთვის ძვირფასი საქონელი. მე არა მგონია, რომ ამ უბედურებაში მართლაც სოფელი იყოს, ეს საყოველთაო სენია ჩვენის მანრისა ზღუბი კაცი, საზოგადოთ მხნელ მთესელი, უხარ-კამბოთ რას გამოდგება? ან უნდა ვაღი აილო ერთი-ორად და შეისრულოს დაკლებული, ან არა და უნდა მიეცეს დამლუბავ ცხოვრების ზვირთს—სიღარიბეს. მართავე ამ შემთხვევაში გლეხი კაცი დიდ გაჭირებაში ვარდება, რომლიდგანაც თავს ძნელად ამოისხნის.

ახლა ავიღოთ სოფლის მალაზიების დემოიარეობა, საიდგანაც დაერწმუნდებით, რომ ამით ჯეროვანი სარგებლობა არ მოაქვთ ხალხისთვის.

ამ მალაზიების რიგთან გზაზედ დაყენება კი დიდს შეღავათს მისცემდა ჩვენ გლეხ-კაცობას. შევლა მხრიდან მესმის სოფლის მალაზიების უგვაროდ წარმოება და ცარიელობა; მაგალათად ს. ხეთის მალაზიაში თითქმის არაფერი არ არის, თუმცა ორიოდ კოდი აქეთ-იქით გაუტანიათ, მაგრამ, როგორც ისმის, ისიც სამუდამოთ გაუტანიათ. მინ არის ამის ყურის მგდებელი? თუ ვინმე მოიკითხავს, მოიკითხავს ქალღმერთთაგან თვალთ არაფერ რწმუნდება ყრია რამე მალაზიებში, თუ არა. ზოგი ამის პასუხად მიმითითებს სოფლის მოხელეებზედ და მეტყვის: სოფლის მალაზიების წარმოება მაგათი ვალიაო. მართალია ესეც და მრავალი სხვა კეთილი საქმეც იმათი ვალია, მაგრამ ისიც იქონიეთ სახეში, რომ თვით ამათაც არ ესმით ის, თუ როგორ უნდა აწარმოონ ამ გვარი საქმე, ზოგნიც თითონა ხლართვენ საქმეს და ამით სასოფლო საქმე

სულ უარ-და-უარ მიდის. საქმეც ეს განლაგეთ, რომ სოფლის მოხელენიც სულნი არიან და იმათ დამრიგებელნიც ხეირიანი არაფერა გვეყავს.—სოფლის მოხელენი, რომ კარგი გვეყავნენ, მაშინ მრავალ-გვარი ბოროტ-მოქმედება მოისპობოდა. ბარდა ამისა, შემცირდებოდა სხვა-და-სხვა გვარი საჩივრები, აწ მიმართულნი მომრიგებელ სასამართლოებში და სხვა ამ გვარ სასამართლოების შემო ინსტანციებში. ამ გვარ მოქმედებით ბევრად შემცირდებოდა თვით მეზობლობის ხარჯიც. ამასთანავე სახეში ისიც უნდა მივიღოთ, რომ თავიანთ ენაზედ უნდა გაარჩიონ საჩივარი, რასაც დიდი შალვათი აქვს გლეხებისათვის. მინც სოფლის წესდება იცის, ის ადვილად დამეთანხმება ამაზედ, ამიტომ რომ სოფლის მოხელეებს კარგი უფლებებები აქვთ მინიჭებული: შეუძლიანთ ათ თუმნამდინ ღირებულ საქმეში შევიდნენ და გაასამართლონ უკეთუ ორთავე მოწინააღმდეგე მხარეები დათანხმდებიან, შეუძლიანთ ოც-და-ათ თუმნამდინაც გაასამართლონ, თუ მოწინააღმდეგეების საქმე სისხლით სამართალს არ ექვემდებარება. ამაზედ მეტად არც აუა მომეტებულ შემთხვევაში სოფლელების დაეა ერთმანეთ-შორის, მაგრამ რას იზამ, როდესაც თავიანთ გაუგებლობისაკაგო ვერ სარგებლობენ თავიანთ უფლებებით ეხლანდელი მოხელეები.

ზემო ქართლელი.

(დასასრული შემდეგში იქნება).

სასამართლოს ხრონიკა.

საქმე თ. გ. ერისთავის და მძანი შიგ-ღლების ბათუმის ქალაქ-უძეფრისის ბერსის სახლის თავ-დასხმის თაობაზე. ვის არ ესმოება შარშანდელი სექტემბერში ბათუმში მოხდენილი შემთხვევა ბატ. ა. ბერსის სახლში; რომელიც მოცულობა საიდუმლოების ზეწითა. გამოძიება ამ საქმისა დიდი ხანი არ არის რაც დასრულდა და გარდაეცა ქუთაისის

ოქმის სასამართლოს-განხილების დასადგნათ. დღეს 27 მაისს ქუთაისის ოლქის სასამართლოს განყოფილებაში, რომელიც დანიშნულია სასხლის სამართლის საქმეების განჩიებისათვის, განხილდა ეს ყველასათვის საყოფადღებო საქმე! სამსაჯულოს შეადგენს თავმჯდომარეთ ბ. ე. ს. ტუტუეიანი, წევრნი სამსაჯულოსი გ. ი. ზაიკა და მ. გ. გეგეძე, პროკურორი ა. ა. ლიღოვი. საქმის დაწყება თავმჯდომარემ გამოაცხადა დილის ათ საათზედ, ხალხს სამსაჯულოსთან, ბევრიც საგანგებოთ მოსულნი. ორივე სქესის წევრნი ყულა წოდებიან გულ-მოფიქრეთ და მოუთმენელათ მოკლდის საქმის განჩივას. მომჩიებულ სასამართლოს დაბაზში საგანგებო ადგილის უქონლობის გამო, საქმის განჩივა დანიშნულია, ქალაქის მთავრობის-მიერ განსხილ სკოლის დაბაზში.

აქ გამოჩნდნენ ხალხში ბრალდებულნი, რომელნიც ვაზაით მოკაზმულნი, საზურობის მტკვლთ უძეფრისის მხედველობაში ირიცხებიან. თ. გ. ერისთავი 23 წლის შნოანია, ტანწვრილი, მარდი სხალგაზდა, თავისი მისერ-მისერით იზიდავდა მუყურებულ თვალს.—თუმც კართბ დასტეობდა საზურობის არასანატრი გაგუნა, შიშო-ოღლი 28 წლის შუა-ტანის მარდი სხალგაზდა, კვიტკვიტება, რომ თუმც იმისათვის საზურობის გაგუნას ბუჭედი დაუსვია, მაგრამ რაღაც იმედოვნება ესუტებოდა სასეზედ. იმედით თავს იგაგებს; მის ამ შიშო-ოღლისა 23 წლის, რომელსაც ბრალდება კიდევ სსკ მკვლელობაში მონაწილეობის მიღება, თავის უმაწვილური შეხედულობით ყველას იზიდავს და კითხვას ბადავს: ნუ თუ ამისაგან ამდენ გაუბასთან ბრძოლა მოსალოდინებელია? ბრალდებულთ დამცველნი არიან თ. გ. ერისთავის მხრით ვეჭვილი პ. ტ. გორდიევსკი, და მძანი საშოკლეების მხრით ნათეფი ვეჭვილი ხელიტრინიკ—ვი.

სამსაჯულომ დაიწყო განჩივა მოწმეების გამოხმობით და იმათთვის წინადადების გასხენებით, თუ რა მნიშვნელობა აქვს მოწმებს და რა ნაირი პასუხის

მკებლობაში ჩაგარდებიან, თუ თავიანთი ცრუ-მოწმობით სამსაჯულოს ვზას დაუბნევენ, მართლ-მსაჯულების დასადგენათ.

მოწმების რიცხვი ოც-და-ჩვიდმეტია (37), რომლებიც შესდგებიან ყულა ოჯულის ხალხისაგან და მომეტებულთ პოლიციის ბანაკიდან, რომლებზედაც თავის დროზე ბ. ბერსის გაგუნა უნდა ჰქონოდა. არ გამოცხადდნენ უმთავრესი მოწმები, ბ. ბერსი, მიზუნი ამ შემთხვევისა, და მისი მთხლე, ანუ უკეთეს ვსთქვით მისი დამხსნელი და ამ საქმეში პირველი არტისტის როლის მქონე გეგუა.

სხვებთა შორის თავმჯდომარის კითხვაზე, თუ იმას ან ბრალდებულთა ან ბრალდებულთა ხომ, ან მკვობრული, ან მტრული, ან ნათესაობრივი ვაგშირის არა აქვს.

მოწამე სალდათი: „Такъ точность Ваше благородіе“ თავმჯდომარე: „არ ნათესაობას შენსა და თ. ერისთავს, ან შალიკ-ოღლისთა-შორის?“

მოწ. სალდათი: „Никакъ нѣтъ Ваше благородіе“ თავმჯდომარე: მის ხომ არ არის შენი თ. ერისთავი, ან შალიკ-ოღლი?

მოწამე: Такъ точность Ваше благородіе (სიცილი და სახსარია მუყურებულში).

ყოველ ნაირი ცდა თუ თავმჯდომარის, თუ მოქმედების ამოღ დაჩხათ და ვერ შეიტყეს ამ მოწამე სალდათს და ბრალდებულთ, თუ ბრალდებულთ შორის რა ვაგშირი სუფუკა, თუმც ამნაირ მოწამესაც მართლ-მსაჯულების სახეში ადგილი ჰქონდათ.

უმთავრესი მოწმების გამოყენებადობაში ე. ი. ბერსის და გეგუას მოუსვლელობაში კანონის ძალით მოითხოვა იმათი გამოძიებულისთვის ჩვენების სასახლბოთ წავითხვა.

ბერსის ჩვენება შეიცავს არა ორიად სიტყვას, არამედ მთელ რომანიულ მოთხრობას, ურიტო შინაურული ცხოვრების წყალობით გამოწარებული კაცისას, რომელსაც მკითხველებს ცალკე სიტყვა

ურემი ჩაგებარდა... მერე რო შოლტი გაჰკარ და შეინდამ და თაფლამ ჯაჭვის საყვეარი ვაგლიჯეს?... ჰაი, და ჰაი, ჯან ხარება?... თითონვე დაუმატებდ.—ის კი არა, ერთი ისა თქვი ი-ზედამაყრის აღმართში, რო კინა-ღამ ურემი გადავივარდა და ლომამ რო ცალ უღლივ აიტანა, ეტყოდა მეორე, ზელია ჯერ თვალ-საფერისათ უარს განაცხადებდა, მერე დაიწყობდა და ისე გატაცებული ლააკობდა თითქო ამის მეტად არ ეამბნა. მებრეებიც იქვე კვალში პირვე წამოყვრებოდნენ და სულ განაბულნი ყურს უგდებდნენ.

—წინათ, ბიჭებო, ესეთი ტაბაკივით გზა როდი იყო. მალა რა—ბაღლიც რო დაუსო და ბატონი სოსოს ლაქიანი კამეჩი და კოქლი ხარი შეეუბა, ისიც კი გადაიტანს ძაკავს ურეს. უწინ, ჩემო ძმო, თუ ბედაური ხარი და კამეჩი არა გვეანდა და თითონაც კი ბიჭი არ იყავ, როგორ გაბედავდი ძაკავს წასვლასა!.. მჰ, ოჰ! უნდა

გვეყურებინათ რა ჭყვილ-კივილი და დავა, დავა! დადებოდა ხოლმე ბუღამაყრის აღმართში. მივადგებოდით თუ არა იმ ჯოჯოხეთ აღმართს, სუყველანი ჩაუსამულლებდნენ, თორე ყვერით ვინ აიტანდა. მე კი, წმინდი ბიორგი ჰმადლობა, ერთხელაც არ მიმიშველებია: აქედან სხვის ხარები და იქიდან კეტი მამამიკრამს ურმიპთეინა. მივადგებოდი თუ არა აქედან, გადაულიდი მთელ მალალ წინა, გაგკრამ-დი შოლტსა, დაეჭვივლებდი ჩემ კამეჩებსა (აქ გელია ყოველთენ, შედგებოდა და გულიანად ამოიხრებდა) და რუსული ფოჭტივით გრიანს აგატაინებდი ქედზედ. იქიდანაც არც საყვეარ ჩაუსხნიდი, არც კეტ გამუაკრამდი: მოიგდებდი ნაბდი ქუდს გვერდზედ, ჩამოუძვლებოდი წინ და არხენათ დავიძახებდი:

«არ ემანან ლომასა დაწითვრი თავდადმართხედა, ისე ჩაიტანს ურემსა, როგორც რა ვაგე გზაზედა...»

იმოდენა მიღეთის ხალხი პირ-და-ღებული მე ლა მიყურებდა ხოლმე; ნეტა სადაურია ვგ ბიჭო? ეკითხებოდნენ ერთმანეთსა, არაგველი განლაგართ-მეთქი, თავმოწონებით შეეძახებდი მე... ჰეი, ტილო დროება! კიდევ ამოიხარა ბელიამ და განაგრძო. მართლ შეინდა ხარს ლურსმანმა უწია და იმის მაგივრათ ქოტა წაიყვანე ძაკავს. ჰა, იმისი გამაღლებლის... ვწვინაშვილს ამოუწყდეს ოჯახნი! სომეხივით მამატყუა... ჩვენი სემიონასავით ისეთი შნოანი და მოხდენილი ხარი იყო, რო კაცი ყურებით ვერ გაძებოდა, მაგრამ ჩვენ სემიონაზედ უარესი ცივქედა იყო. როგორც პატარა გიჭირდებოდა, ის მაშინვე ხელისთავეებსა ჰკრამდა კურტუმსა და ხანჯალიც რო შაგეცა, ვეღარ გაატარებდი. ასი ფუთი, ქალაქელი სომხის ქირა მიდევს; ჩემებურათ შაუტიე და შავაგოვე ურემი... შრილოს რო მივადექი, აკი გაუწყრა ჩემი გამეჩნი და ამ ქოტამ

საყვეარ არ ჩამიკცა!.. შამოკვარ გაჯავრებულმა შოლტი და მარჯვენა ბარკალი დანასავით გაუსერა საწყვეტმა. შენ ნუ მამიკვდე, ერთი ბარკალი კი შაიქია ამ ხარმა და უფრო უკან წამოვიდა. ღებენდე კამეჩები ვეღარ იმაგრებენ, ურემი ზედ კინწიროზუნდა დგას და ერთი მტკაველიც რო გადასცილდეს ყოი და ყორანიც ვეღარ მამნახამს. მეჰუ!.. თვალები ამიჭრელდა და თმა მალლა წამივიდა!.. მართლთ გადაფრინდი უღელზედ და გაჯავრებულმა ისეთი გადავკარ ლომას იფნის სახრე, რო ი დვევით კამეჩი რწყილივით ამოფრინდა. იმ დალოცვილმა ერთი კი წამაიყროყინა, ასწია და ურემი, ხარები და თავის მეუღლე სუ იმან აიტანა. მაგრა... ვაი იმის დამნახველს! მე მარჯვენა გასახმობს თურმე ისეთი გადამეკრა, რო მხრის ძირში თითი სისქოთ გახეთქოდა და სისხლი წვეთამდა. საყვეარელივით მოვეხვიე ჩემ ლომას, კაკალი თოლები ამოუკოცნე და ბალ-

სიტყვით ვარდმოსკვირს დასასრულში. ბ. ბურსი თუქცა ძალიან ცდილა თავისი რომანული ცხოვრებით, შემდგომ ტრადიციის უკეთეს გაუმჯობესებს. თ. კ. ერის-თავი და შაშიგ-ოღლი, სადაც თავისი ჩვენებით და მოყვასი მოწიბების ჩვენებით ერთობ ცდილობს ამ შემთხვევას მისცეს სახე „გადაცემის მიხით მკვლელობის განხრახნა“. მაგრამ ამ უკანასკნელის დამკვიდრის ცხოვრებამ რომ სიტყვით გაქაჩაწყლა სუსტ-სამიწკვლეზედ ამხეხულები გოდოლი ბაბაღანისა. ბ. ბურსი ამტკიცებდა თავის ჩვენებაში ბაბაღანული შაშიგ-ოღლის დამნაშავეს იმ გარემოებით, რომ ბათუმის წარჩინებულ პირებს უთხოვნიათ შაშიგ-ოღლის დანიშნა ჰოლოციის პრესტავით იმ აზრით, რომ კითხვით, ეს შაშიგ-ოღლი სწრაფად ესეკლა უნაღებს და ავანაგებს და ბურსის ჩვენებით—კითხვით თითონ არ დათანხმებულა, მაგრამ ბ. ლუბინსკი-რი ამ ხალხის აზრს დასთანხმებია და დაუნიშნავს მილიციის პრესტავის ჩინით ჰოლოციის პრესტავით; მაგრამ რა შედეგ ბ. ბურსი მართლად დაწამებულა იმის ავთოგა-ქვევში, თავისვე წინადადებით გამოუგდებინებია სამსახურიდან, რის მიზეზითაც ბ. ბურსი თავის მოსისხლე მტრად სთვლიდა, როგორც თავისი შეამდგომლობით სამსახურიდან დათხოვნილი კაცისაგან და ბ. ბურსი თავის ჩვენებაში არა ერთხელ იმეორებს, რომ შაშიგ-ოღლი გამოგდებული იყო სამსახურიდან თავისი მიზეზით.

წამოიღებინეთ მხურვლებების გაკვირება, როდესაც შაშიგ-ოღლის კეჭილმა თავისი პორობილიდან ამოაცოცა ქაღალდი და ძაღლა სმით დაიწყო იმ ქაღალდის კითხვა, რომელიც ბათუმის პოლიციისკენ მიუცია ბაბაღანული შაშიგ-ოღლისთვის, რომ ის კარგი უთოგა-ქვევისა არის და ის თავისვე სურვილით არის სამსახურიდან გამოსული.

სასამართლოს თავმჯდომარემ ამითი დასურა სხდომას და გამაცხადა, რომ საქმის განსჯა დაიწყო მოწიბების კითხვიდან ნასადილეს შეიდ საათიდან. ამის თანხმად თავმჯდომარემ გამაცხადა შეიდ

სათხედ სასამართლოს განხრა, მხურვლებები უფრო მეტია, დაიწყო მოწიბების კითხვიდან, პირველი მოწიბა ბ. ჰოლო. პრესტავი გ. ბ. გეგენავა, რომლის ჩვენებამ სრული 2 1/2 საათი მოხდა და თუ პრესტავის, თუ თავმჯდომარის, თუ წევრების, თუ კეჭილების ათას ნაირ კითხვებით ახსნა, რომ ამ საქმეში უბიძგელები როლი ეკუთვნოდა ბ. გეგენავას და თავისი სრულ დასრულები ჩვენებით ახსნა, რომ იმის ჩვენებაში და მოქმედებაში რაღაც საიდუმლოება იფარება და არ წარმოსდგება იმ წესდამტკიცებისაგან, რაც მართლ-მსაჯულებს ნამდვილი გზის გასაკვლეპად თხოვრებდა.

საათის შეიდიდან ვიდრე თერთმეტამდე მოასწრეს მხოლოდ ოთხი მოწიბის კითხვას და თავმჯდომარემ გამაცხადა სხდომის დაშლა მეორე დღის 10 საათამდე.

ბათუმი 27 მაისს.
(შემდეგი იქნება)

ნარკვი

ბათუმი ყოველ საათს. ჩვენში ყოველ-დღიური გაზეთიც ძლიერ ჩანხალით მიდის და განათლებულს კერძა-ამერიკაში კი, სადაც ცხოვრების ჩანხი წისქვილის ბორბალზედ უფრო უძელ ტრიალებს, დღეში სამჯერაც გამოდის გოგორითი გაზეთი, თორემ დილა-სადამოს გაზეთის გამოსვლა ჩვეულებრივი მოვლენაა.

ესლა იმისთანა დაბნაბული უუნაბლი, როგორც «ქეთეუმი» ლონდონში გვატყობინებს, რომ ერთს ლონდონის გაზეთის რედაქციას განუძრახავს საათში ერთხელ ნომერი გამოსცეს!.. ყველა ნომერში სალიტერატურო წერილებს გარდა იქნება ახალ-ახალი დეპეშები და სხობირეთ ცნობები.

თუ მართალი არ არის, მოგონილი მაინც კარგად არის!

ლივით ტირილი დაიწყო. მართი კუკიელი ალაღობაში მოიდა და თორმეტი თუმანი ხელში მიიღო, მაგრამ შეიღოს გავიღებდი და იმას კი ვერა... ბაჯავრებული ვეცი მერე ი ციქვედა ქოტას და თუ ხანჯალი ხელიდან არ გავედებინებინათ, იქვე ყელის გამოჭრას უპირებდი... მებრებები გაფაციცებულნი უყურებდნენ და იმათ თვალებში იხატებოდა შური და ნატვრა ბელიას ბიჭობის ისე ბედნიერად ჩაელოლი დღეებისა...

ბუთნის დედობაშიაც არა ჰგვანდა სხვა გუთნის დედებს. მისაც კი ხარი და კამეჩი არა ჰყვანდა. ბელია არ შაბამდა. მართი კვალი რო ნელა გაველოთ, მეორეხედ უნდა გაქციათ. იმიტომაც ბელიას ალო ყოველთვის ოთხი მანეთი ღირდა, თუმცა გადაჭრილი ფასი სამი მანეთი იყო. პი მიზეზიც იმ ჩხუბისა, რომელიც ბელიას გუთანზედ მოხდა, ბეცია ხუნდაშვილმა ალავერდიდან შეიდ თუმნათ ისეთი ლეკური ირმა კამეჩი მი-

ყვანა რო ყველანი ათ თუმანს აუასებდნენ. ბელიას მელოცე გლახუა დიდი ხანია უკრეკდა კბილებს,— უნდოდა ეს ნაქები კამეჩი თავის შინ გარდოლი შაქარასთონ მეხვედრებინა. ღიღინის სურვილი დღეს აუსრულდა. ღღეს ყამირში გიბიათ და აბა დღეს გამოჩნდება ვისი კამეჩიცა სჯობია, ამბობდა ბეცია და თავ-მოწონებით შასქეროდა თავის ირმას, რომელიც იქვე ველზედ გაჭიმული იღვა ამყაფი დაუბღერიალებდა შეთვლებს უღელში შებმულ კამეჩებს. საძირის კვალის კამეჩმა შაქარამ, თითქოს იცნო თავისი მოწინააღმდეგე, მიხარა უღლიდან იმისკენ თავი და წაუყროყინა. ბელია და იმის მებრებებისთვის ეს დიდი დღესასწაული იყო. ღღეს უნდა გადაწყვეტილიყო იმ სოფელში ორ გამოჩენილ კამეჩში რომელი დამარცხდებოდა. მს მოვლენა ისეთივე საინტერესო იყო ბელიას მებრებებისთვის, როგორც შენთვის, ჩემო განათლებულო მკით-

ამერიკელი გაზეთების სისწრაფე. ლონდონის გამომხილი გაზეთი Timesი გვატყობინებს, რომ 15 მაისს, კვირას, ერთს ლონდონში გამომხილას მქადაგებულს, სპორტანს, ქადაგება უთქვამს, რომელიც მეორე დღეს ნიუ-იორკის გაზეთ „New-jork-Herold“-ში სიტყვა-სიტყვითა ყოფილა დაბეჭდილი.

ჩვენებურმა გაზეთმა როგორ შესრულდა თავისი მოვალეობა, როდესაც ფოსტისა და ტელეგრაფის ურიგობის გარდა, სხვა ათასი მიზეზი უშლის ხელს. გუშინ სადამოს ჩვენი ბათუმელი კორესპონდენტისაგან დეპეშა მივიღეთ, რომელიც მაშინვე სტამბაში გაგვსვენეთ და ასო-ამწეობს ასე შემოკლებულა: რა დროს აწეობას, კვირამდამა მოატანს და მეშაბას აუუშეით!—რას გადასცემ სამშაბათს რომელი კვირის ძალიან? შეკუთვალეთ.—მას რა არის, თქვე დალოცვილებო, ხუთშაბათს მთაწმიდობა არის და ესლა წყნეთს მოტანებული ვიდრე იქნება, კენაცვალეთ იმის მადლსაო.

წადი და ახლა შენ ელავარაგე! ან კი რა გაეტყუებოთ, როდესაც ძველადვე ისე არიან დაჩვეულები, რომ როგორც შემოდგომით მსუნჯი კამეჩი ბოსტანში, ისე ჩვენი ასო-ამწეობნი სულ კალენდაში იყურებინ.

ბუღიანები პარიჟში. ჩვენ გვატყუებენ გაუნათლებელი, კელური ხალხი ხართ და კუდიანები გჯერათო. ე პარიჟი რაღა არის, რომ კუდიანებით საკვე ყოფილას!

ჯერ თოთხმეტი კუდიანი დაუჭერიათ და სხუბსაც ეტებო. ზოგი მათგანი თურმე არწმუნებდა, ისეთი შელოცვა ვიცო, რომ თავის დღეში შეიღვი არ გაგინებდათო; და მილი მიღს თურმე ედო იმის სახლისკენ ქალებისა, რომელიც საამოკნებისთვის ყოველთვის მხად არიან და რაც იმ საამოკნებსა მოვალეობა თან მოსდევს, ე. ი. შვილის შობა და გაზრდა, იმას კი კრიდებინ. ზოგს კუდიანს თურმე შელოცვილი ხალი ჰქონდა და ვინც იმას ერთს

ხველო, სანატრელი და საინტერესოა მაშეტას და ბისმარკის, ანუ ორი რომელიმე საქვეყნოთ გამოჩენილი მეცნიერების შეტაკება. პი იმედა შაქარას მაუბეს ველიდან. ბამოჩენილი მებრე ბუგულა შაფრინდა უღელზედ და კამეჩები გამეტებით დარეკა. ღაგუგუნდა სინარულის ოროვლა და ამ ბედაურ კამეჩებს თითქმის უღლივ სირბილით მიჰქონდათ გუთანს ამ დიდხან დაუძრავ ყამირში. კამეჩების პატრონები, სულ-განაბლენი, მისდევდნენ გუთანს და უღელს თვალს არ აცილებდნენ. მეოთხე კვალზედ იმედამ ენა წამაგდო—ეს ცუდი ნიშანია! იმედას წამოგდებული ენა ბეციას მოშამული ისარჩიეთ გულში ეცა, მაგრამ ზღახუას კი სინარულით ციმციმი დაწყებინა. აგერ გუთანი ძობოს მაგარ ძირს მედლო და შაფერხდა. ბუგულამ ეშმაკურათ ზღახუას თვალი ჩაუკრა დაფნის სახრე ეშხით გადაგრიხ-გადმოგრიხა ხელში, თანაც ზედ დასძახა:

წუთს მაინც ხელში დაიჭრდა, იმ ქაღალის ბაღში იმ დამეს სულ ცოცხალი კაპუტები გაებებოდნენ და ხსნენ ღმერთისა დაკვიფაროს, თორემ უნათლებულს ქვეყნებში მუხადური ქალები მეტად ბევრია.

— მაგრამ ქალები მარტო კუდიანები არ განლაგან. ამ ცოცხა ხანში, როგორც გვატყობინებს გაზეთ „Kunjer Warszawski“, ერთს ექიმ ქალს, შთამომავლობით ინგლისელს, ერთი ისეთი შესანიშნავი და ძნელი აპერაციის შეუსრულებია: ქაღალისთვის საშვილასნო გამოუტრია და ავადყოფი ქალი ცოცხალი დაჩრბილია.

ჩვენი ექიმები თუ განცხობა, ნეტავი ვისმე ფრხხილი ისე მოსტრანს, რომ საიქიოს არ გაისტუმრონ.

მურღობა ვიცი და დამაღლა კი არაო. სწორედ ესე მოქსვლია ერთს პარიჟელს ქურდს. იმ დალოცვილს ერთი მიდიანო კაცის ვალტო სადაც აუწავნია და ჯობები არც კი გაუშინჯავს, ისე გაუქანებია პარიჟელი კასუმიკვის კანტონში დასაჯირაგებულად. კანტონში ჯობები გაუშინჯავთ და შიგ ადმოჩენილია 3,000 ჰანანკი.—ამდენი ფულის ვალტონი ვალტოს რისთვის ავირაგებოთ, უკითხნათ და განცვიფრებულს ქურდს ენა პირში ჩავარდნია. რასაკვირველია, მაშინვე ხელი უტაცნათ და წაუბრძანებიათ. სად? იქ, ბატონებო, სადაც ქურდობასთან დამაღვას გაკუთილებსაც ბურს აიღებს უფასო პრეფესორებისაგან.

კერძო საავადმყოფო

ეუკიაში, სემიონოვის ქუჩა, ახვერდოვის სახლი ავადმყოფებს მუდამ ღლე მიიღებენ.

ღილით: 9 საათიდან 10 1/2-მდე ნასარტინც—სირურგიულ და კვერთხულ ავადმყოფისა და რუდკოესკი—ქაღალის, ემაწვილის და შინაგან ავადმყოფი; 10 1/2 საათიდან 12 საათ. შხ-აზიზ—შინაგან ავადმყოფობისათვის. 12 საათიდან 1 საათ. თვალის ავადმყოფი. ლარია.

«ხარი ჩასძახის ძიძოს: დმერთმა ნუ გაგადადოს!»

მერე ყინიანად მიიჩენ-მოიჩენა მხრებში და თითო ასეთი გადაჭკრა ორსავე კამეჩებს, რომ კაცს ეგონებოდა გვერდები შეაღწეო. კამეჩები საშინლათ დაიმაგრენ და აქ გამოჩნდა ბეციას კამეჩის სისუსტე: ორჯერ ზედი-ზედ დაეცა ჩოქვედ და ისევ წამოხტა. ბელიამ და იმის მებრებმა სინარულის კიყინა დასცეს გამარჯვებულ შაქარას, ზღახუა დაჭიმულ ღვეღზედ გადახტა და თავის შაქარას ორივე თვალები დაუკოცნა. პი ეს გახლდათ იმ ჩხუბის მიზეზი, რომელიმაც ჩვენი ჯერ უცნობი ყმაწვილი ღრმა ფიქრიდგან გამოიყვანა და ღიმილი მოჰგვარა პირზედ. მალე ჩხუბის ხმა მისწყდა.

დავით ხოსლანი.

ნოვი მუდამ დღე კვირასა და ოთხშაბათს გარდა, და რეინი ოთხშ. და კვირას.

სალამოს: 5 საათიდან 7-მდე შუა-კოვი—უმაწილებს და უფლის ავადმყოფობ. სამშაბათობით, ხუთშაბ. და შა. ბათობით. ნერვების, ჰსინიურ ავადმყოფ. და ელექტრ-ტერაპიისა—პრუთინოვი მუდამ დღე და კონსულტანტად ბაბიევი სამშაბათობით და შაბათობით, საზოგადო კონსულტაცია ექიმებისა სამშ. - შაბათობით სალამოს 7 საათ. 8-მდე. მუდამი კრავატები.

ფასი რჩევასათვის—50 კაპ., კონსულტაციისა—3 მან. დარბებს უფასოდ.

საკავადმყოფოს დირექტორი

მ. ნ. ვოლსარტიანი.

(თვით საკავადმყოფოში დგას).

განმარტება

თბილისის გუბერნიის გავამომბისაგან.

თანხმად ბ. თბილისის გუბერნატორის მოწერილობისა 28 მაისიდან 1883 წ. № 7068, საყოველთაოდ ვაცხადებთ: 1) თუ ძველკაცი და ძველკაცი აქეთა მხრის მილიციებში მოსამსახურე დაბალი ჩინისა ომში პრილობისაგან ისე დამახინჯდა, რომ აღარც შრომა შეუძლიან, არც სხვა საშუალება აქვს ცხოვრებისა, არც ნათესაობა, რომ უპატრონონ, მაშინ ეპატრონებათ 33 მუხ. თანხმად წესდებისა სამხედრო მოვალეობისა (уставъ о военной повинности); 2) ძველკაცი მცხოვრებელთ იმ ოჯახებს, რომლებიდანაც ომის დროს მილიციებში შევიდნენ, იმ წესით მიეცემათ შემწეობა, რა წესიც არის საზოგადოდ შაპასში მყოფების და სახელმწიფო რაზმებში (государственное ополчение) შესულების ოჯახების შემწეობისთვის ომიანობის დროს. (დამატება სამხედრო მოვალეობის წესდებისა 35 მუხ. 2 შენიშვნა.); და 3) ოჯახებს იმ მილიციანერებისა, რომელნიც წარსულს ოსმალეთის ომში, 1877 და 1878 წლებში უგემოდ დაიკარგნენ, შემწეობის უფლება ექნებათ სამხედრო მოვალეობის წესდების 34 მუხლზედ შენიშვნის ძალით (გაგრძელება 1879 წ.).

მილიციანერებს, რომელთაც, ომის გათავების შემდეგ, დრუჟინები დაიშალა ბილიეტები მიუღიათ, მემჩანების გამგეობა სთხოვს ის ბილიეტები წარმადგინონ. (1-1)

მმართველობა «წერა-კითხვის გამავრცელებელის საზოგადოებისა» ამით აცხადებს, რომ, თანხმად მის გარდაწყვეტილებისა, წლიური კრება «საზოგადოების» წევრთა იქმნება 3 ივნისს, პარაკვეს, სალამოს 8 საათზედ სათავად-ანზურ სკოლის დარბაზში, რადგან 25 მაისს დანიშნული კრება არ შესდგა კანონიერ რიცხვის წევრთ მოუსყიდლობისა გამო.

საზოგადო კრების განსახილველად დანიშნულია შემდეგი საგნები:

- 1) მოსმენა და დამტკიცება «საზოგადოების» საქმეთ წარმოებისა 15 მაისიდან 1882 წ. 15 მაისამდე 1883 წ.
- 2) ახალ-წევრთ არჩევანი, და
- 3) მოსმენა და დამტკიცება მომავლის წლისათვის შედგენილის საზოგადო შემოსავლის და დასახარჯის ფულის სიისა.

«საზოგადოების» წესდების ძალით კრება კანონიერად შეირიცხება, რამდენი წევრიც უნდა დაესწროს. ბბ-ნთ წევრთ იქვე შეუძლიანთ შემოიტანან მათ-მიერ ხვედრი წარსულის წლის საწევრო ფული. (2-2)

სამუხლო გასწავლებელ-ახლად-მესრულებულ ემაწვილ კაცს სურს ამ საფხულ აძლიოს

გაკავთილავი ძლიერ იაფ ფასად მსურველთ შეუძლიათ თავიანთი ადრესის დატოვება ექ. ხელახლის სტამბაში. (5-4)

ინგლისის მაღაზია

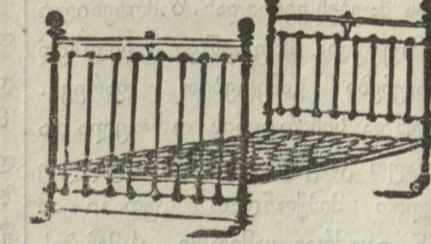
Maison de confiance

შუადარეთ ჩვენი ჩაი	მოსკოვის ჩაის
1 მ. 10 კ.	1 მ. 40 კ.
— — 1—20	— — 1—60
— — 1—40	— — 1—80
— — 1—60	— — 2 — „
— — 1—80	— — 2—50
საუკეთესო 2 — „	— — 3 — „

იქვე ისუიდება სხვა საქონელიც: თოფები, რევოლვერები, კრაოტები, ჭურჭელი, ჩაიდნები, გასადუბები, დანები, გოგზები, ტაშტები, კალმები, ქაღალდი, შოკოლადი, კაჭაო, კანფეტები, მურაბები, მაგნეზია, უნჯირები, კლეიონგა, წინდები—გაცის და ქაღის, ხელ-სახსრები, მაკინტოშის ვაგნეორი—სულ ვეკლავერი 25-დან 50 პროცენტით უფრო იაფად, ვიდრე სხვა რამდელსაჲ მაღაზიაში.

ვინც ქაღაქს გარედა 25 მანეთიდან 1.000 მანეთამდე საქონელს გამოიწერს, გასაგზავნს ანაფერს არ ისდის. (100-83)

ინგლისური რძინის კრავატები

ერთ საწოლანს 8 მ. და ორ საწოლანს 14 მ., ლეიბები გატენილი ზღვის ბაღასით 5-დგან—9 მან. ინგლისურს მაღაზიაში. იქვე ისუიდება 25% იაფათ სანამ სხვაგან სადმე: ჭურჭელი, დანა-ჩანგალი, კოვზები, ფანდოსები, კლიტები, ხაფანგები, რეინის კალმები, ქაღალდი, ნიწები, რევოლვერები, თოფები, გაცისა და ქაღის უნჯირები, აბრამები, კლეიონგები, ჩაი 1-დის სარისისა. (100-69)

ინგლისის მაღაზიაში

თმის-აპოპუანი

ამაგრებს თმას და აღინდელ ფერს აძლევს, ფასი ერთი შუშისა 2 მან., გავზავნი 2 მანეთი და 28 კაპ.

ბაბი მუსტიკი

იქვე ისუიდება ქინის ზომად თმების გასამაგრებლად. ფასი 1 მან. სწორტები თავის ტკივილის მოსასპობლად, ტუალეტის საზონი, დუხები და სხვ.

(100-81)

უკალერეტი

აუარებელი და ისუილება ქარხნის ფასებით ქმთა ტარნოვლების ქარხნის ადგის საწყობში ლორის-მელიქოვის ქუჩა, სახ. ზუბალოვისა სასულიერო სემინარიის პირ-და-პირ. ნარდათ მიუდევლთ დათმობათ. (40-13)

ანგარიში 1882 წლისა

რუისის გამსესხებელ-შემნახველის ამხანაგობისა გაშინჯული და შემოწმებული რჩევისაგან, დამტკიცებული საზოგადო ყრილობისაგან.

1 ანგარსა 1882 წელსა

მან.	კ.	მან.	კ.		
წილის ფული	4613	1	სესხათ გაცემული	9700	50
შესანახავად შემოტანილი	885	38	ნაღდი ფული	241	26 1/2
ნასესხნი	4080	„	ჯამი	9941	76 1/2
სათადარიგო თანხა	121	46			
წმინდა მოგება	241	91 1/2			
ჯამი	9941	76 1/2			

1882 წელსა

შემოსავალი	მან.	კ.	გასავალი	მან.	კ.
წილის ფული	261	38	წილის ფული დაბრუნებული	487	61
სარგებელი გასესხების დროს	758	54	მოგება მისცემია წილზედ	47	46
ჯარიმა	219	74 1/2	ბასესხებულისა	7879	50
სესხი დაბრუნებული	8468	25	სარგებელი დაბრუნებული ვადაზედ წინად	6	45
შესანახავათ შემოტანილი	15	„	შესანახავათ მისცემია	366	„
ლი	5000	„	სარგებელიც მისცემია	23	8 1/2
სათადარიგო თანხაში	79	1/2	ნასესხი მისცემია	5080	„
ჯამი	14108	92	სარგებელ. მისცემია	164	82
			სამართველოს ხარჯი	300	„
			სხვა-და-სხვა ხარჯი	43	40
			აღებ-მისცემობისა	86	1/2
			ჯამი	14484	33

1 ანგარსა 1883 წელსა იმყოფება

წილის ფული	მან.	კ.	სესხათ გაცემული	მან.	კ.
წილის ფული	4386	78	სესხათ გაცემული	9111	75
შესანახავათ შემოტანილი	534	38	ნაღდი ფული	558	85 1/2
ლი	4000	„	ჯამი	9670	60 1/2
ნასესხნი	200	46 1/2			
სათადარიგო თანხა	200	46 1/2			
წმინდა მოგება	548	98			
ჯამი	9670	60 1/2			

წრეულობით წილის ფულზედ ერგო თუმანზედ 95 კაპ. იანვრამდე წევრთ იმყოფება 270 სული. შურო მეტი სარგებლობა უნდა ყოფილიყო, რადგანაც ფულის სიძვირე იყო იმისათვის წევრთა ვერ შემოიტანეს მართებულიობა.

თავსმჯდომარე თ. ნ. დიასამიძე. წევრნი რჩევისანი: დ. მამესწრაშვილი, ბ. ბუქანაშვილი, გ. კავლელაშვილი, ხ. გურასაშვილი. წევრნი მართველნი: ი. კლემიძე, ნ. მძინარევი, ს. ჯანიოვი.